

برگزار نشدن جشن سده، ترس یا علاقه

جشن سده که یکی از بزرگترین جشنهای ملی و مذهبی ایرانیان است و هر ساله در دهم بهمن ماه برگزار میشود امسال به دلیل مصادف شدن آن با عاشورای حسینی از برگزاری آن جلوگیری به عمل آمد. این در حالیست که برخی از روزنامه ها سعی در وارون جلوه دادن دلیل عدم برگزاری این جشن میکنند. اما به راستی چرا؟



روزنامه ی همشهری در تاریخ ۱۳۸۵/۱۱/۵ مینویسد:

آیین جشن سده ی زرتشتیان به حرمت ماه محرم برگزار نمیشود!!!

ایرنا: آیین ((جشن سده)) زرتشتیان استان یزد با قدمتی چندین هزار ساله، امسال به علت تقارن آن با ماه محرم و عاشورای حسینی برگزار نمیشود.

رییس انجمن زرتشتیان استان یزد گفت: این جشن، همه ساله در دهم بهمن ماه در این استان برگزار میشد که امسال به احترام امام حسین لغو شده است.

سهراب فریبرزفر افزود: این برای نخستین بار است که این جشن مذهبی برگزار نمیشود. دهم بهمن ماه امسال مصادف با عاشورای حسینی است. پیروان کیش زرتشت، هر سال در دهم بهمن ماه، این جشن را به مناسبت پیدایش آتش در زمان ((هوشنگ)) از پادشاهان سلسله کیانی همراه با مراسم خاص مذهبی برگزار میکنند. موبدان در این آیین، ضمن قرائت بخشهایی از ((اوستا)) کتاب مقدس زرتشتیان، دعاهای گوناگونی میخوانند.

زرتشتیان با فرا رسیدن ((سده)) که ۵۰ روز به نوروز باقی مانده و سرما رو به پایان است، جشن میگیرند. برپایی ((جشن سده)) در ایران، هشت تا ده هزار سال قدمت دارد و مربوط به زمانی است که اقوام آریایی، هنوز به فلات ایران کوچ نکرده بودند و در منطقه ای به نام ((آریاویج)) در جنوب سیری زندگی میکردند.

جا دارد این نکته را هم من بگویم که علاوه بر انجمن زرتشتیان یزد که اعلام کرده این مراسم برگزار نمیشود انجمن زرتشتیان تهران هم برگزاری این مراسم را که همیشه در محوطه ای باز در اطراف تهران برگزار میشد را امسال در محوطه ای سر بسته و به دور از هیاهو برگزار خواهد کرد.

سوالی که اینجا مطرح میشود این است که آیا به راستی زرتشتیان علاقه ای به برگزاری این جشن ملی ندارند؟ دلیل آن ترس است یا علاقه؟ چرا باید مسلمانان شیعه در مراسم خود آزادی کامل داشته باشند اما اقلیت های دینی و مذهبی از برگزاری آن ناتوانند؟ آیا فقط مسلمانان هستند که تمایل به برگزاری مراسم خود دارند؟ مگر در قانون اساسی کشور ایران نیامده که کلیه اقلیتهای مذهبی که به رسمیت شناخته شده اند در مراسم دینی خود آزادند؟

توجه شما را به نوشته ای دیگر در یکی از روزنامه های ایران جلب میکنم که جواب به تمامی این پاسخها را میتواند از آن دریافت. اگرچه بسیاری حرفهای دیگر هست که باید در این مورد گفته شود اما بگذارید قضاوت را به عهده ی خود شما بگذارم!!

روزنامه اعتماد در تاریخ ۱۳۸۵/۹/۷ این چنین مینویسد:

موضوع گیری معاون شهردار تهران در مورد برگزاری جشنهای ملی: نباید حساسیت بی مورد ایجاد کرد!
معاون اجتماعی شهرداری تهران میگوید "از آنجا که برگزاری جشنهای ملی نهادینه نشده است" و "جامعه ایرانی یک جامعه دینی است" نباید در رابطه با برگزاری جشنهای ملی "به گونه ای عمل کرد که در میان مردم حساسیت بی مورد ایجاد شود." احمد نوریان که صبح دیروز با خبرنگاران سخن میگفت با بیان این پاسخ به خبرنگاری که چرایی بی توجهی به جشنهای ملی را مورد پرسش قرار داده بود، افزود "پایتخت، ام القرای!!! اسلام است و باید پیش از هر اقدامی در مورد آن مشورت‌های لازم صورت بگیرد."

به گزارش خبرنگاری میراث فرهنگی معاون سابق نیروی انتظامی گفته است: "برگزاری اعیاد ملی در شرایط کنونی نیازمند ایجاد هماهنگی بیشتر میان دستگاه‌های مختلف و همچنین فراهم شدن بستر آن در میان شهروندان است." نوریان از تشریح بیشتر پاسخ خود خودداری کرد اما گفت که "شهرداری تهران قصد دارد از عید قربان تا عید غدیر جشنی را در سطح وسیع و کلان برگزار کند."

تاکید معاون شهردار بر تداوم برگزاری جشنهای عمومی به مناسبت‌های مذهبی و بی توجهی به اعیاد ملی و گنجاندن آنها در برنامه‌های شهرداری صبح دیروز در شرایطی صورت گرفت که بر اساس یک نظرسنجی صورت گرفته ۶۰ درصد از شهروندان تهرانی معتقدند که مسئولان باید توجه مناسبی به جشنهای ملی داشته باشند و در جهت برگزاری آن تلاش کنند. ۷۴ درصد از شرکت کنندگان در این نظرسنجی که توسط موسسه "تبیان" صورت گرفته همچنین گفته اند "خوب است نهادها یا سازمانهایی مانند شهرداری و سازمان ملی جوانان مکانهای عمومی متعددی را برای برگزاری مراسم این روزها تدارک ببینند." اما با این وجود معاون شهرداری تهران میگوید: "میزان توقع‌ها از شهرداری تهران باید در سطح توانایی‌های آن‌ها باشد." موضوع توجه به جشنهای ملی در کنار اعیاد مذهبی که از چندین سال قبل تبدیل به یک خواست عمومی شده بود ظرف ماه‌های اخیر با اعلام شهرداری مبنی بر برگزار نشدن جشنهای عمومی ملی به مناسبت‌های متفاوت در عمل به یک دغدغه در بین شهروندان مبدل شد.

این دغدغه بیش از همه از بابت مغفول ماندن جشنهای ملی بود که ظرف سالهای گذشته تا حدودی بهبود یافته بود. فضایی که با اقدامات اخیر شهرداری و تاکید چندباره شهردار و معاونش بر قرار نگرفتن جشنهای ملی در برنامه‌های شهرداری میبایست آن را پایان یافته تلقی کرد. حال آنکه به گفته یک نماینده مجلس باید با فاصله گرفتن از برنامه ریزی تک بعدی همه جوانب را در نظر داشت. به اعتقاد کوروش نیکنام "برگزاری جشنهای مذهبی در سطح شهر نه تنها نیاز است، بلکه برای داشتن هویت فرهنگی بهترین گزینه است اما میتوان با برگزاری جشنهای ملی باور ملی را نیز در جوانان بارور و از فرار مغزها جلوگیری کرد."

وی برگزاری جشنهای ملی را عاملی برای برقراری یکپارچگی ملی میدانند و می‌افزاید که دولت جشن نوروز را مانند جشنهای ملی پیروزی انقلاب اسلامی به سطح شهرها بکشد و آتش بازی و جشنهای مردمی برگزار کند. وی به برگزاری جشنهای چهارشنبه سوری به شکل امروزی آن اشاره میکند و معتقد است: "این جشن، چهارشنبه سوری نیست. دولت باید در پارک‌ها فضاهایی را برای برگزاری جشن چهارشنبه سوری در نظر بگیرد تا مردم به جای جمع شدن در خیابانها، در پارک‌های جشن برگزار کنند."

تارنگار اندیشه ی زرتشت و ایرانی

<http://Behdinan.mihanblog.com>